

ROBOCIAŹ (1) *sb m*

robociąż, [robociądz].

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w robota).

[*sg N robociądz.*] ◊ [*pl N robociąże.*] ◊ [*G robociądz(o)w.*] ◊ [*A robociądze.*]

Sł stp: robociądz, Cn, Linde brak.

Pracownik fizyczny, robotnik folwarczny: Kárdynałowie/ Książętá/ Gráffowie [...]/ roboćiąże/ y gmin choć napodleyfzy: máią fwe kościoły/ kápliczki/ kápłany [...]/ dni y godziny do chwały Bożey/ y bliźniego porátowania náznáczóne. ReszHoz 118; [Gomółek in summa obrocnych kop 50, tych nie przedawają, jedno obracają ku żywności robociądzów i czeladzi folwarkowej. LustrPom 130, 132; LustrMalb II 155].

[*Przen: [Boże] któryś nam vprzeimie roskazał/ abychmy fie modlili o roboćiądze na żywo twoie [rogate ergo Dominum messis, ut mittat operarios in messem suam Vulg Matth 9/38]/ to ięft o prawdziwe a wierne Kaznodzieie słowa twoiego UstKościoel 150v; TurnZwierc A3v.*]

ECB